

LUNDS UNIVERSITET

US AGAINST "THE OTHER"

En kvalitativ innehållsanalys som studerar amerikanska soldaters behandling av manliga irakiska fångar i samband med deras invasion i Irak, och utifrån Abu Ghraib-fängelset.

Av: Ali Al-walli

Sociologiska institutionen vid Lunds universitet
Kandidatprogrammet i sociologi
Examinator: Magnus Ring
Handledare: Oriana Quaglietta
Kandidatuppsats SOK 10, 15 hp

Förord

Tre lärorika, intressanta och roliga år avslutas med en studie som jag länge velat skriva. Jag måste äntligen få tacka Ali, mig själv för de tider som jag behövt kämpa och motivera mig själv, för ett mål som jag strävat efter. Jag vill tacka alla professorer, lektorer, doktorander och forskare som bidragit till min utveckling, och särskilt min handledare Oriana som stått ut och hjälpt mig under hela skrivandet. Jag vill också tacka mina föräldrar, bröder och syster.

Till alla martyrer som offrat sitt liv och dött i strävan på rättvisa, och på bekostnad av stormakternas dominans och härskande. Speciellt Jamal och Qassim, och inte minst Sveriges Olof Palme som har inspirerat mig genom att stå modigt och starkt mot stormakternas globala förtryck och härskande.

Abstrakt

USA invaderade Irak 2003 och i samband med denna invasion tog de över Abu Ghraib-fängelset, som ligger strax utanför Irakiska huvudstaden Bagdad. 2004 spreds en del bilder i medier runt om i världen, och dessa bilder visade irakiska fångar torterade och förnedrade av amerikanska soldater. Jag skrev denna studie för att studera amerikanska soldaters behandling av manliga irakiska fångar i samband med deras invasion i Irak, och utifrån Abu Ghraib-fängelset. Studien analyserades utifrån ett postkolonialt perspektiv, orientalism och tidigare forskning kring Abu Ghraib-fängelset. Detta genom att använda mig av en kvalitativ riktad innehållsanalys. Studien visade bland annat att spår av kolonialismen existerar i dagens verklighet, fast i en mer demokratisk vinklad bild. Abu Ghraib-fängelset var inte en individuell handling, utan flera amerikanska aktörer var inblandade. Genom att bland annat sexuellt förödmjuka irakiska fångar ville amerikanerna uppvisa deras makt och dominans över irakier.

Nyckelord: Abu Ghraib, orientalism, postkolonialism, tortyr, makt

Innehållsförteckning

<i>1. Inledning</i>	4
<i>1.1. Syfte</i>	6
<i>2. Tidigare forskning</i>	6
<i>2.1. Tortyr och fascism</i>	6
<i>2.2. Sexualitet och makt</i>	7
<i>2.3. Rasism och kultur</i>	8
<i>3. Teori</i>	10
<i>3.1. Postkolonial perspektiv</i>	10
<i>3.2. Orientalism</i>	11
<i>4. Metod och Material</i>	13
<i>4.1. Metod</i>	13
<i>4.2. Urval & Material</i>	14
<i>4.3. Källkritik</i>	15
<i>4.4. Analys processes</i>	15
<i>5. Analys</i>	16
<i>5.1. Ömsesidig anklagelse</i>	16
<i>5.2. Nationens ambitioner kommer först</i>	21
<i>5.3. Underlägsna irakier</i>	24
<i>6. Diskussion</i>	27
<i>7. Referenslista</i>	30

1. Inledning

Med brittiskt stöd, från Kuwait till irakiskt territorium, inledde de amerikanska styrkorna den 19 mars 2003 invasionen i Irak (Allawi 2007, 89). Den amerikanska presidenten George W Bush förklarade att anledningen till invasionen var Iraks ägande av massförstörelsevapen, och denna förklaring användes för att rättfärdiga invasionen i Irak 2003. I september 2004 stod det emellertid klart att sökningen efter massförstörelsevapen avslutas samt att de amerikanska styrkorna inte hade hittat något (Pillar 2006). Uppskattningsvis blev det klart att invasionen ledde till att över 100 000 civila har dödats i Irak fram till september 2011. Enligt Kaldor (2012, 171) kan dessa siffror vara mycket underskattade. Detta utifrån siffror som uppskattades av den brittiska medicinska tidskriften Lancet och med hjälp av epidemiologiska metoder genom att intervjua familjer, som visade att siffrorna var mycket högre. Det handlade om cirka 650 000 dödsfall mellan mars 2003 och mitten av 2006, där över 600 000 berodde på våld (Ibid). USA har ett ganska stort inflytande på Nato och FN:s säkerhetsråd vilket gör att de kan ha stor makt och att självständigt bestämma sig för till exempel invasioner (Hawley & Krishnaswamy 2008, 265).

Jones och Sheets (2009) skriver att i samband med ockupationen av Irak skedde det en del skandaler som uppmärksammade kränkningar av mänskliga rättigheter. En sådan skandal handlade om fängelset Abu Ghraib som USA:s styrkor hade kontroll över. Den 28 april 2004 spreds en del otäcka bilder som visar tortyr och misshandel på irakier i fängelset Abu Ghraib. Detta efter att programmet "Sixty Minutes II" via kanalen "CBS" sände några bilder som visar amerikanska militärer behandlar irakiska fångar på ett strängt sätt i Abu Ghraib. Dessa bilder spred sig till en utbredd global nyhetsbevakning (Ibid). Bland annat visar bilderna en man med täckt ansikte som stod på en låda med sladdar fästade på kroppen och händerna, han fick höra av de ansvariga soldaterna att han skulle bli torterad via bland annat elstötar om han ramlade av lådan. Enligt Apel (2005) var trådarna inte bara fästa vid hans fingrar, utan även hans tår och penis.

Apel (2005) konstaterar att det handlade om amerikansk nationalistisk stolthet och dominans över araber, och i detta fall både kvinnliga och manliga amerikaner som kränker fångarnas

kroppsliga integritet. Apel (2005) hänvisar till fångare som vittnar om amerikanska kvinnliga soldater som slog fångarna, ett av fallen slog de med en boll gjord av svamp på fångens könsorgan och när de bunde fast fången i ett rum, fick han skälla som en hund, slogs i sidan av huvudet kraftigt att han förlorade medvetandet, tvingades bära kvinnors röda underkläder på huvudet och knöts till ett fönster i sin cell med händerna bakom ryggen tills han återigen tappade medvetandet.

En annan fånge fick sitt könsorgan slagen med handskar och andra vittnade hur soldater beordrade dem att onanera, ibland inför kvinnliga soldater, samt att genomföra homosexuella handlingar (Ibid). Med denna rasistiska dominans över arabiska mannens identitet förnedrar soldaterna araben genom att bevisa "Här är den arabiska mannen naken, ansiktslös under en huva, eller löjligt feminiserad i kvinnors trosor" (Ibid). En av de kvinnliga soldaterna erkände senare om att fångarna tvingades vara nakna eller onanera, och detta hade inget att göra med ett förhör, utan med arrogansen som söker global dominans och är okänslig för underlägsna irakiska fångar. Andra fångar bevittnade att det togs bilder på de medan de var nakna, och efter att de hade blivit misshandlade så fördes de till separata celler och de öppnade vatten i cellen och sa åt fångarna att lägga sig nedåt i vattnet tills på morgonen helt nakna. Fångarna säger också att de försökte begå självmord men det fanns ingen möjlighet till att göra det i fängelset (Ibid).

Howard och Prividera (2008) hävdar att den demokratiska stormakten USA ställdes inför en svår situation och försökte i samband med en spridning av bilderna från Abu Ghraib att åtgärda problemet. Lynndie England som var den kvinnliga soldaten med en hund koppel runt halsen på en naken Irakisk fångare dömdes till tre års fängelse och avtjänade drygt över ett år av straffet innan hon blev villkorligt frigiven och ohederligt avskedad från den amerikanska militären (Ibid).

Smith (2011) skriver att Sanchez som var befälhavare och direkt inblandad i Abu Ghraibs tortyr-skandaler kandiderade till demokratiska partiet i USA efter hans 33 års långa karriär i amerikanska militären. Den pensionerade amerikanska arméns general Ricardo Sanchez lämnade befälet utan att bli straffad efter att ha varit befälhavare för marktrupper i Irak från år 2003 till år 2004. Cloud (2007) skriver om generalens besvikelse efter Abu Ghraib, detta då han fick lämna sin position utan en fjärde stjärna. Däremot Geoffrey D. Miller, som var arméns generalmajor som befäl över de amerikanska internerings anläggningarna, fick enligt

International Trial (2020) medalj för sin "innovativa" tjänst. Detta fick han år 2006 då han gick i pension från den amerikanska armén. På så sätt hanterade USA en del av de ansvarigas tillvägagångssätt i Abu Ghraib-fängelset.

1.1. Syfte

Syftet med studien är att studera amerikanska soldaters behandling av manliga irakiska fångar i samband med deras invasion i Irak, och utifrån Abu Ghraib-fängelset. Denna företeelse analyseras utifrån ett postkolonialt perspektiv samt orientalism.

2. Tidigare forskning

I det här avsnittet presenteras tidigare forskning gällande Abu Ghraib fängelset för att skapa en förståelse av hur Abu Ghraib har studerats samt analyserats.

2.1. Tortyr och fascism

Joseph Pugliese (2007) skriver en studie där han kopplar Abu Ghraibs bilder till regimen av Pasolinis Salò för att analysera våld, tortyr och sexuella övergrepp som praktiserades på de irakiska fångarna i Abu Ghraib av amerikansk militär. Pugliese knyter detta direkt till fascismens diskursiva bildning. Studien kopplas till orientalism och kolonialism, då Pugliese fokuserar på en rad estetiska modaliteter inklusive koloniala, orientalistiska, vita supremacists samt straffrättsliga funktioner för att infatta den kulturella produktionen och konsumtionen av Abu Ghraib bilderna. I studien skriver Pugliese att Abu Ghraib-fotografierna är den orientalistiska översiktliga framställningen som representerar det arabiska subjektet. Detta i termer av den nakna slaven, den erotiskaslav, och den besegrade fienden (Ibid).

Pugliese (2007) kopplar handlingarna i Abu Ghraib till kolonialismen och hur tendensen finns att behandla "de andra" utifrån deras religion eller kultur och förknippar det med rasistiska antaganden. Pugliese studerar hur religionen används mot fångarna i Abu Ghraib, alltså att använda islamisk kultur som ett vapen, använda en persons islamiska kultur som en känslighet som kan torteras. Fångarna behandlades som hundar menar Pugliese och detta kopplas till den fascistiska övningen av makten över de irakiska fångarnas kroppar. Pugliese

hänvisar till de irakiska fångarnas vittnesmål, som generalmajor Miller deklarerade strax efter hans ankomst från Abu Ghraib. Pugliese hävdar att befälhavarens ord praktiserades i Abu Ghraib och då menar han just Sanchez som sa att "Det första man måste göra är att behandla dessa fångar som hundar, om de någonsin får tanken att de är något mer än hundar, så har du tappat kontrollen över ditt förhör" (Ibid). Detta är en order till soldaterna och detta huvuddirektiv var översatt till bokstavig praktik i Abu Ghraib, då irakiska fångar fick halsband, kopplade och leddes som hundar genom fängelset (Ibid). I studien hävdar Pugliese om ett skärningspunkt mellan orientalism, homofobi och kvinnohat i fångarnas behandling. Detta kopplas till sättet som bevisades när soldaterna tvingade de manliga fångarna att bära kvinnors underkläder över huvudet. Med den studien visas att den tortyrer som utförs i Abu Ghraib, samt deras estetiska och ritualiserade kodifiering och de subjekt samt objekt positioner som var tillgängliga, måste ses som drivna av denna fascistiska strävan efter totala mål för stormaktens krig, och detta utan att lagen står som ett hinder (Ibid).

2.2. Sexualitet och makt

Tétreault skriver om USA:s förtryck mot Irakier och utgår från fängelset i Abu Ghraib. Tétreault använder sig av orientalism som teori och sexualitet i ett sammanhang av USA:s strategi för att dominera över "de andra" (Tétreault 2006).

Tétreault (2006) beskriver bilderna i Abu Ghraib som en våldsfest som bekräftar maktrelationer mellan ockupant och ockuperad. Vidare studerar Tétreault händelserna i Abu Ghraib och kopplar det till sexualitet. Tétreault menar att sexualitet är kodad enligt komplexa kulturella normer för kvinnlig underkastelse av maskulin makt. Abu Ghraib kopplas till pornografi som utgör en fältrapport om produktion och reproduktion av USA:s globala dominans. I studien kopplas händelserna i Abu Ghraib till orientalism, detta då Tétreault (2006) påpekar att budskapen i orientalistisk kommunikation innebär att de inte omtalar orientals moraliska och kulturella underlägsenhet och rätten för överlägsna västerlänningar till resurser som innehas av sådana dåliga och onda människor. I Abu Ghraib-bilderna är amerikaner kungarna och de dominerar, medan fångarna är avklädda och poserade så att varje del av deras kroppar finns för hantering av deras plågoande. Fångarna sågs inte som människor och deras ansikte var täckta, vilket hindrade soldaterna och förhørsledare från att se dem som människor (Ibid).

I studien kopplas Lynndie England bettende till makt, detta när hon håller i ett koppel runt halsen på en naken irakisk fånge. Tétreault hävdar att detta symboliserar amerikanernas makt över araber inte bara av kopplet utan också av ett faktum att fången är naken medan soldaten eller vakten klädd. Händelserna i Abu Ghraib kränker fångarnas kroppsliga integritet, samt maskulina självbild och muslimska regler om renlighet (Ibid). I studien hävdar Tétreault att den amerikanska politiska kulturen verkar vara förlamad och oförmögen att kräva både en fullständig och opartisk redogörelse för hur fångar behandlades vid Abu Ghraib.

2.3. Rasism och kultur

Moghaddam (2007) hävdar att Abu Ghraib skandalen inte kunde ha hänt utan en rasistisk strömning i USA, och att tortyren som begicks mot fångarna inte var individuellt tillvägagångssätt. USA försökte alltid lägga skulden på en individuell och i officiella uttalanden undvek man att använda termen tortyr (Ibid).

Moghaddam (2007) säger att det till och med fanns läkare som var inblandade i skandal händelserna i Abu Ghraib, då han hänvisar till en rapport från den brittiska medicinska tidskriften "The Lancet" som fastställde i augusti 2004 att amerikanska militärläkare och vanliga läkare var direkt involverade i tortyren av irakiska fångar, och förfalskade dödsattester för att försöka dölja mord. Detta efter att arméns tjänstemän uppgav att en läkare och en psykiater hjälpte till att utforma, godkänna samt övervaka förhör i Abu Ghraib fängelset, vilket bevisar att det som hände inte var en slump. Moghaddam påpekar att det var vanligt med tortyr som man såg på bilderna från Abu Ghraib. Detta genom att undvika termen "tortyr" när det i en rapport i februari 2004 bekräftades att både fysiskt och psykologiskt tvång som användes av förhørsledarna verkade vara en del av standardförfarandet för militär underrättelsens personal för att erhålla erkännanden och utvinna information (Ibid).

Bilderna visar det fysiska resultatet av tortyren trots att man försökt dölja det, och Moghaddam påpekar det psykiska genomförandet också, då han till exempel menar att elstöt på könsorganen har en påverkan på fångarnas psyke. Moghaddam hänvisar till en annan rapport som var inlämnad av USA:s förre försvarsminister och före detta direktör för CIA James Schlesinger. Schlesinger var också lika fast besluten om att undvika termen "tortyr", och klassificerade händelserna som brutalitet och mållös sadism. Övergreppen ingick inte i

ett förhör och var inte ens riktade till förhörets syfte (Ibid). Moghaddam skriver och håller med Foucault om att det inte fanns någon juridisk institution och ingen form av tortyr som kan eller har stått oberoende av de många politiska, sociokulturella och historiska strukturer. Moghaddam hävdar då om ett faktum att tortyren i Abu Ghraib och andra tortyr i världen avslöjar om den samtida amerikanska kulturen mot andra kulturer. Moghaddam (2007) menar att överlägsenhet måste uppvisas och den uppvisas med våld och då räcker det inte att förödmjuka offret, utan det måste förankras i offrets minne.

Moghaddam poängterar att även om västerländska orientalistiska tanken ständigt talar om "sexism" och kvinnoförtryck i arabvärlden samt hedersförtryck, nu kan det vara dags att ta upp och inte bortse från USA:s kultur, utanför den muslimska världen, där det mellan 40 till 60 procent av de mördade kvinnorna förlorar sitt liv av sina män och pojkvänner. Med detta vill Moghaddam dra en koppling till Abu Ghraib, han menar att USA har kvinnofientlighet som bakgrund och amerikansk manlig sexuell skicklighet samt dominans. Denna dominans är vanligtvis reserverad för amerikanska kvinnor, dominansen och sexuella skickligheten praktiserades militärt denna gång, och denna möjlighet användes som tillvägagångssätt mot fångaren i Abu Ghraib. Alltså använde amerikanerna deras uppskattade sexuella styrka för att dominera över irakiska fångar, vilket i USA brukar ske mot amerikanska kvinnor. Moghaddam förknippar Abu Ghraib med Tyska koncentrationslägren och hävdar att "Abu Ghraib var på många sätt för hemsk, äcklig, överklig och för brutal för att kunna förstås" (Ibid).

Tétreault, Pugliese och Moghaddam använder sig mycket av fångarnas perspektiv samt fakta om det som pågick i Abu Ghraib. Detta genom att basera sig i allmänhet på fångarnas berättelser och bilderna från Abu Ghraib. För att kunna utveckla artiklarna med ett till perspektiv och få bättre överblick på händelsen, så skulle Tétreault, Pugliese och Moghaddam kunnat använda sig mer av soldaternas uttalande och syn på händelsen samt deras argument mot varandra.

3. Teori

I detta avsnitt presenteras teorierna, vilket är postkolonialism och orientalism.

3.1. Postkolonialt perspektiv

Young (2001,60) hävdar att ett postkolonialt perspektiv sträcker sig tillbaka i historien för att efterlysa kolonialismen och tillbaka till dagens verklighet. Historien med nutiden ställer sig i kamp för att förstå samt undvika det negativa arvet som kan existera i dagens värld, och detta i flera sammanhang som förknippas med rasistiska ageranden, som kan förbise mycket i strävan på politiska vinster (Ibid). Postkolonialismen handlar till en början om ett historiskt motstånd och imperialistisk kontroll över flera områden, alltså om ockupation samt kolonialmakt som dominerade och förtryckte vissa folkgrupper (Ibid).

Bland annat diskuteras postkolonial teori av Homi Bhabha, Robert J. C. Young samt Ato Quayson. Postkolonialism hänvisar till faktan om den ekonomiska och politiska makten samt hur detta förknippas med nya imperialistiska händelser som dyker upp, detta i samband med att uppnå politiska vinster (Ibid, 57). Postkolonialismen studerar effekter av kolonialismen och ser det inte som förflutet utan har sina effekter från 1500 talet och framåt (Ibid, 60). Quayson (2000,76) hävdar att Begreppet "postkolonial" har en stor betydelse för en del samhällsproblem runt om i världen, vilket gör det till den mest relevanta litterära teorin för att diskutera problem som uppkom efter kolonialismen i den moderna världen.

Postkolonialism handlar inte bara om kolonialismens konsekvenser, utan den sträcker sig över till att kunna vinna över kolonialismens effekter som fortfarande har spår av kolonialismen i områden som Irak, Afghanistan, Vietnam och så vidare (Ibid). Postkolonial teori är lämpad för de civilisationer som vill frias från de imperialistiska spåren, detta för att stärka motståndet och försvara civilisationens framtid (Young 2001.60). Rasism är en viktig aspekt i hela postkolonial teorin, detta eftersom rasism tillämpades som grund för den dominerande europeiska kolonialismen (Young 2020, 45).

Dess nyckelfrågor inkluderar det koloniala, imperialistiska och anti koloniala förflutna, den postkoloniala nutiden, den internationella arbetsfördelningen (som börjar med barnarbete), folks och

kulturella rättigheter, emigration och immigration, tvångsmigration, migration, nomadism, bosättning och diaspora i både västerländska och tri kontinentala samhällen (Young 2001.60).

Dessa samhällen förknippas med rättvisa och homogena samhällen, samt så talar imperialismen för oss vilka koloniala följder som en del förtryckta runt om i världen ställs för (Ibid, 20). Ett exempel är USA:s dominans i Mellanöstern och inte minst Irak samt deras tillvägagångssätt i Abu Ghraib-fängelset, som kan förknippas med spår från kolonialismen. För att påpeka och åtgärda kolonialismens återverkning hänvisas det till postkolonialism, då Young menar att postkolonialismen resonerar kring en del nyckelfrågor i det förflutna i samband med dagens värld. Problemen är sammanlänkade och förknippade med kolonialismens följder, och med hjälp av postkolonialism kan man hantera samt diskutera frågor som, migration, rättigheter, rasism och så vidare.

3.2. Orientalism

I samma spår som postkolonialism så är orientalism i stort sett en aspekt av både imperialism och kolonialism som Edward Said förtydligar och redogör (Said 2016, 2018). Said hävdar att orienten är en integrerad del av västvärldens materiella civilisation samt kultur. Said skriver att orienten alltså människan i "Österlandet" är västvärldens motbild, motidé, motsatta personlighet samt en motsatt erfarenhet. Said menar med motsatt bild att orienten har varit den underordnade definitionen och bidragit till en civiliserad definition för väst, samtidigt har orienten haft den binära oppositionen för väst (Ibid, 64). Från början av artonhundratalet och till slutet av andra världskriget var det inte USA som dominerade orienten utan Frankrike och Storbritannien, och efter andra världskriget blev det USA som fått denna roll (Ibid, 67).

Orientalismen enligt Edward Said (1978, 321) tog fart under 1800-talet i samband med att Europa började intressera sig för vinster i Öst. År 1978 släppte Edward Said sin bok "Orientalismen" som diskuterar en relation mellan öst och väst och handlar om att studera samt analysera hur orienten hanteras, och hur väst förhåller sig till orienten samt kolonisera den, härska över den, alltså ett tillvägagångssätt för väst att dominera och inte bara det utan också omstrukturera och utöva myndighet över orienten (Said 2016, 64).

USA tog vidare en roll brittiska orientalisterna hade, alltså att fortsätta med en syn om en arabisk rasmässig underlägsenhet för att kunna skapa en kultur som var i stort behov av brittisk handledning. I samband med Storbritanniens makt och USA:s växande makt efter

1945 formade USA populära attityder och utrikespolitik gentemot Mellanöstern (Little 2009,10) USA:s politik och attityder gentemot mellanöstern höll sig inom en cirkel med rasistiska och kulturella stereotyper, vissa importerade och andra hemmagjorda. Dessa rasistiska och kulturella stereotyper skildrade den muslimska världen som förfallen och underlägsen (ibid).

Imperialistiska spåren som Said förklarar i orientalisterna tar sig rätten att ändra och styra över orienten då orientalisterna tar det som sin egen uppgift att omforma orienten. Said hävdar att orientalisterna gör det för sin skull samtidigt som han anser sig göra det för "de andras" skull. Den uppgiften som orientalisterna tar praktiseras och lärs ut genom tidskrifter, traditioner som hjälpmedel för den härskande kulturella och politiska västvärlden (Said 2016, 147).

Med orientalismen förklarar Said att man såg orientens identitet annorlunda och den ska isoleras, då orienten förknippades med brottslighet och annat negativt, och samhället betraktar orienten som ociviliserade, outvecklade och till och med efterblivna människor, med underlägsen ras som ska helt enkelt tryckas ner (Ibid,324). Occidenterna såg ner på orienten och tittade inte på dem, utan analyserade dem som ett problem för samhället som måste lösas, erövrats och begränsas i samhället (ibid, 199). Detta tillvägagångssätt som orientalisterna använde förklarades som nyttigt för orienten och att man gör det för orientens skull, för "de andra" kan inte styra över sig själv (ibid, 354).

Said (1994, 341) hävdar att imperialismen plötsligt försvann med avkoloniseringen och att man satte igång nedmonteringen av de klassiska imperierna som kvarstår. Said menar att spår av kolonialism fortfarande lever, alltså ett arv av förbindelser som fortfarande binder länder och olika folkgrupper. Den koloniseringen lever i fält som ekonomiska, politiska och militära relationer, och Said syftar just på det att imperialismen kvarstår som en mäktig kraft (Ibid). Benämningen har ändrats men syftet och tillvägagångssättet kvarstår och istället för att ockupera och skapa kolonial makt så förklarar man syftet på ett mycket behagfullt sätt. Det Said hävdar är att oavsett vad USA gör så vill de inte att bilden av deras agerande ska tolkas som imperialistisk makt, utan de använder sig istället av begreppet "världs ansvar" som en motivering för vad de gör. USA ska då befinna sig i ledningen och inneha en ledarroll i andra delar runt om i världen (Ibid, 345).

Media har också en stor roll av den negativa synen på "de andra" då Said (2016, 427) menar att "araberna" på till exempel filmer framställs som blodtörstig människa som är sex galen, och skurk medan orientalisterna (västerlänningen) är räddaren och hjälten. Dessutom

framställer tidningar araben som ointelligent och bakom den bilden förknippas araben med jihad som tänker erövra världen (Ibid). Little (2009,37) menar att media är ett vapen och tillvägagångssätt för USA för att härska över''de andra'', och inte minst visade Hollywood och Disney en negativ syn av''de andra'' samt i tidningar, böcker och i andra tecknade serier visades en ganska förvrängd bild av araber i mellanöstern. Detta kan vara som elva bilder av ''araber'' som smyger omkring med knivar i tänderna och andra bilder som framför en negativ syn på araber (Ibid,37).

Med denna negativa bild som sprids i USA av terrorism och sekteristiska stridigheter i Mellanöstern så matas stereotyperna som många amerikaner har av araber som blodiga människor som bara går ut och dödar varandra hela tiden (Ibid). Saida kritiserade en del på USA:s tendens att se''araber'' som i grunden stämplad och medfödd ''andra'', man såg en'' arab'' anti-demokratisk, våldsam och hade viktiga inställning till världen (Ibid, 35). Orientalisten ser sig som överlägsen när det kommer till teknologi, politik och kulturer, trots detta betraktar sig orientalisten som den positiva part, som förenar västvärlden med öst (Said 2016, 375). USA vill ha en fysisk närvaro och de skapar ursäkter för att uppfylla sina mål gällande en fysisk närvaro, för att uppnå sin härskande över''de andra'' så vill de kunna påverka andra i världen, just som de påverkar Europa och Japan (Ibid ,364)

4. Metod och Material

I detta avsnitt presenteras innehållsanalysen som metod, samt material, urval och analysprocess

4.1. Metod

En kvalitativ forskning utgör enligt Bryman (2018, 454) en forskningsstrategi och i denna strategi ligger fokuset på ord snarare än siffror gällande insamling och analys av data. Eftersom det är svårt att få tag på soldater och andra inblandade för intervjuer som rör skandalerna i Abu Ghraib, så blev en sorts textanalys främsta metodvalet. Jag använde mig av en deduktiv riktad innehållsanalys, detta genom att använda mig av existerande teorier samt tidigare forskning, som jag sedan använde för att forma koder och kategorier i analysdelen (Isaksson 2021, 87). En kvalitativ innehållsanalys är nog det vanligaste tillvägagångssättet när det gäller en kvalitativ analys av dokument, vilket innefattar ett sökande efter faktorer av teman i det material som analyseras (Bryman 2018, 677).

4.2. Urval & Material

Jag började med att läsa igenom flera olika dokument gällande parter som var inblandade i Abu Ghraib, och dessa parter ska vara direkt inblandade, alltså inneha en aktiv roll i Abu Ghraib fängelset. Jag strävade efter att finna förstahandskällor, gällande förklaringar och uttalanden från amerikaner från olika positioner inom USA:s ledning gällande invasionen i Irak 2003. Dessa amerikaner ska vara ansvariga från vanliga soldater och vakter till generaler och befälhavare, detta för att kunna välja ut vilka som var relevanta för min studie. Det ska inte heller vara redigerade skrifter eller uttalanden, utan direkta citat från de valde personerna. Jag har valt ut tre av tolv olika dokument där innehållet analyserades för att få fram relevant information utifrån mitt valda ämne, de resterande nio dokumenten var relevanta för min studie, dock var det inte preliminära källor och direkta citat från amerikanerna, utan sekundära källor som baserar sig på andra källors förklaringar. Sökningen genomfördes genom att använda sökord på arabiska, svenska och engelska som till exempel en sökning på "intervju med general Ricardo Sanchez gällande skandalbilderna i Abu Ghraib". Sökningen genomfördes i lubsearch, google scholar och google search. Utöver de tolv dokument fanns det västerländska sekundära dokument som verkade vara vinklade, likaväl som arabiska vinklade dokument, som försvarar en politisk ideologi, vilket går emot mitt syfte. Ett exempel så kan dokumentet försvara Saddam Husseins regering, och då utgår jag från att den innehåller subjektiva vinklade skrifter.

Det jag fokuserade på är att basera mig på ansvarigas egna uttalanden, förklaringar och upplevelser både när de befann sig fysiskt i Abu Ghraib samt deras relation, koppling och roll när de inte var i fängelset. Därför valde jag tre stycken relevanta dokument av tre amerikaner med olika militära grad, vilket var Karpinski, Sanchez och Englands intervjuer, där de uttalade sig om just Abu Ghraib händelserna. Samtliga dokument har en koppling till varandra vilket Bryman (2018, 774) poängterar och säger att "dessutom ska ett dokument uppfattas som att det är kopplat till andra dokument, eftersom det alltid refererar till eller utgör ett svar på innehållet i andra".

Sanchez var den högsta befälhavaren och var direkt inblandad i tortyren, då han gav order samt hänvisade till olika metoder för att behandla soldaterna. Dokumentet var en intervju med den amerikanska journalisten Charlie Rose (2008) om Irakiska invasionen och just Abu Ghraib-fängelset. Sanchez fick öppna frågor som han redogjorde och förklarade utifrån sin upplevelse på Abu Ghraib-fängelset.

Jim Karpinski var ansvarig över soldaterna i Abu Ghraib fängelset, och befann sig fysiskt på plats i fängelset. Dokumentet var en intervju med det amerikanska tv-programmet "Frontline". Karpinski fick öppna frågor och hon fick redogöra händelserna i Abu Ghraib utifrån det hon fick bevittna och uppleva i Abu Ghraib (Frontline, 2005).

Lynndie England var en soldat som genomförde tortyr på egen hand och fanns med på en del bilder som spred sig i världen. Dokumentet var en dokumentär om Abu Ghraib-fängelset där Lynndie England intervjuas (Baak, 2005). Jag är noggrann med att endast använda mig av Englands egna citat som förklarar hennes upplevelse i Abu Ghraib fängelset.

4.3. Källkritik

Trots att dessa tre dokument innehöll direkta citat från Sanchez, Karpinski och England så fick intervjuaren en roll i intervjuerna. Jag menar att intervjuaren ställde öppna frågor men han hade samtidigt makten att avbryta eller övergå till nästa fråga. I Sanchez intervju var det ett program med en begränsad tid till att besvara på frågan, därför kan denna begränsning och pressen på att besvara frågorna orsaka ett annorlunda svar av Sanchez. Englands dokumentär innehöll utklippta intervjuer och man vet inte om England berättade något mer än det man såg på dokumentären. Detta betyder att jag hade kunnat ta fler citat av England än det som visades. Den ovannämnda kritiken på källorna kan ha haft sin påverkan på resultatet.

4.4. Analys processes

När jag skrev analysen så följde jag Isakssons (2021, 292) fem punkter där han förklarade hur en riktad innehållsanalys ska gå till. Jag började med genomläsning, att läsa materialet och alla dokument som jag har valt för att få en överblick över materialet. Jag läste flera gånger om, och så småningom kunde jag redan vid denna punkt bortse från en del material och fortsätta fokusera på annat material. För det andra började jag med meningsenhet och här valde jag endast material som är relevant till mitt syfte och studie. Jag valde att fortsätta kodningen på tre dokument och ta bort de andra dokumenten som inte var primära uttalanden. Tredje punkten höll jag på med kodning för att jag ska få en bättre förståelse för texten och

därför sammanfattas innehållet i materialet till viktigare delar och stycken, det fokuserades på det som är direkt kopplat till Abu Ghraib fängelset. I den fjärde punkten fokuserade jag på kategorisering och då valde jag hur många teman analysen ska innehålla och vad som passar bäst, detta utifrån teorierna, tidigare forskningen och dokumenten.

Femte och sista punkten fokuserade jag på analys och resultatredovisning. Inom den punkten redovisade jag tre kategorier vilket var ömsesidig anklagelse som analyserar soldaternas anklagelser mot varandra och hur de vittnar emot varandra. Andra kategorin var, nationens mål kommer först som analyserade amerikanska prioriteringar och hur deras politiska vinster är viktigare än annat. Den tredje kategorin var underlägsna irakierna som analyserade hur amerikaner tenderar att behandla irakierna i fängelset utifrån tortyr och annat. Analysen av kategorier motiverades genom utvalda citat från de tre dokumenten. I analysen förklarade jag resultatet utifrån tidigare forskning samt orientalism och postkolonialism.

5. Analys

I detta avsnitt analyseras materialet, tre dokument under tre kategorier. Denna analys utgår från Sanchez (Befälhavaren i samband med skandalbilderna), detta utifrån intervjun med Rose (2008). Karpinski (karriär officer), dokumentet är en transkriberad intervju från Frontline (2005). England (En militär som befann sig i Abu Ghraib fängelset), detta utifrån dokumentären "The storm" (Baak 2005).

5.1. Ömsesidig anklagelse

Det visar sig att de amerikaner som är inblandade i händelserna i Abu Ghraib vittnar mot varandra och anklagar varandra från minst uppsatta placering, alltså från en vanlig soldat ända upp till de högre uppsatta, alltså myndigheterna i USA. Detta visar att händelserna i Abu Ghraib inte är en individuell handling utan att flera aktörer är inblandade, och som Moghaddam (2007) hävdar att USA försöker alltid lägga skulden på en individuell, och i officiella uttalanden undvek man att använda termen tortyr.

Karpiniksi hade en uppgift i Irak att inte låta enheter lämna om de var dåligt utrustade eller dåligt förberedda, eller olämpliga för den position som de fyllde. Hon upplevde ansvarslös situation i fängelset, och att det slarvades med ansvar inom enheten, till exempel när man har en enhet som innehåller 150 soldater, så är 50 av dessa soldater inte kvalificerade, till och med kanske de inte är utbildade samt kanske att de har en hälso begränsning. Karpinski kände att relationen mellan olika ansvariga i invasionen var dålig, hon nämner att hennes upplevelse av just att arbeta med general Sanchez inte var så bra och att han inte var särskilt trevlig människa.

Sanchez var en mycket envis människa och insåg aldrig att Irak inte är som de tidigare ingreppen som general Sanchez har varit med om. För jag tänkte, han kommer att lära sig inom de närmaste timmarna att Irak inte är som Guantanamo Bay. Vi har folk som skjuter på oss här. Vi har inte full kontroll över Abu Ghraib eller någon annanstans i det här landet ännu. Han kommer att lära sig det väldigt snabbt. Men det här är inte den typen av människan som du kan berätta det för. Han är säker på allt, och han har helt klart alla svar (Karpiniksi).

Amerikanarna verkar använda sig av tidigare erfarenheter från tidigare ockupationer, vilket visar att Abu Ghraib inte är något nytt, utan en upprepad händelse. Karpinski anklagar Sanchez för en del händelser i Abu Ghraib och hävdar att general Sanchez gav order till den militära underrättelsetjänstens brigadchef att ta med fler förhörs team till Abu Ghraib och dessa förhörs team var inte militära medlemmar.

Så han tog bort dem från olika uppdrag var de än var, och fokuserade på Abu Ghraib, och sedan besökte general Geoffrey Millers team och under loppet av hans besök och efter hans besök, så dök det upp fler förhör grupper, men de var i stort sett inte militära medlemmar. Det upprepas flera gånger från militär förhørsledarna och från överste Thomas M. Pappas, att de inte fick någon riktigt hållbar information från någon av fångarna. De flesta fångarna var oskyldiga och jag uppskattar att cirka 90 procent av fångarna var oskyldiga till någon terrorism eller relaterad aktivitet (Karpinski).

Enligt Karpinski så var en stor del fångar oskyldiga, alltså kunde de ansvariga fångsla oskyldiga människor utan hänsyn till deras skyldighet och det räckte med att det fanns en liten risk för deras koppling till terrorism, då kunde man ta sig rätten att fångsla den människan. Högre uppsatta amerikaner är också involverade och sätter press på soldaterna och de ansvariga i Abu Ghraib för att få resultat av förhören. USA tenderar att se "araber" som i grunden stämplad och medfödd "andra", man såg en "arab", anti-demokratisk, våldsam och hade vikande inställning till världen (Little 2009,35). Det viktiga för de

amerikanska ledarna var att på vilken bekostnad som helst få information av fångarna, vilket Karpinski anklagar befälhavaren Sanchez samt Pappas som är underrättelseofficer. Det fanns till och med en tendens att använda sig av amerikaner som inte hade en roll i den amerikanska militären. I sin tur anklagar Sanchez högre uppsatta amerikaner för en del händelser i Abu Ghraib och bristerna där.

Det var viktigt att man visste att det behövdes en utökning av styrkan eftersom soldaterna befinner sig i en mycket instabil situation i de områden som de fysiskt har bundit och det är fortfarande ungefär lite mindre än hälften av landet som inte har varit ockuperat ännu och inte har säkrats. Ambassadör Bremmer kommunicerade med de ansvariga från Washington med samtycke från försvarsdepartementet. Jag hörde diskussionerna om att USA hade fallit och Washington misslyckas också med att förstå vad som faktiskt äger rum i återupprättandet (Karpinski).

Ambassadör Bremer var den överste ansvariga i Iraks invasion, och han var inte inte isolerad från det som hände i Abu Ghraib, och det visar sig att det kunde förekomma samtal mellan Washington och Bagdad, alltså är Abu Ghraib fångelset inget främmande och individuell händelse. Sanchez likväl som Karpinski påvisar att det fanns kontakt med olika ansvariga i USA:s ledning som prioriterade sina politiska vinster. Sanchez hävdar att han inte visste om vad som hände i Abu Ghraib förrän bilderna kom ut. Vidare berättar han att under hans underrättelseofficer kom någon och rapporterade att en död kropp hade hittats i Abu Ghraib. Han skyller detta på CIA och säger att den lämnades av CIA.

Först och främst tog vi hand om kroppen och sedan lämnade den till familjen. Efter detta så förberedde vi en rapport som går tillbaka till Washington och CIA om att det är en anmälan eller misstänkt misshandel som ett resultat av CIA-förhör och inom 30 dagar så lämnar stationschefen och hans ställföreträdare landet, och man hör aldrig något om fången som dödades. Det fanns brister i lärandet och vi bad om hjälp samt om utbildning, och så förväntade vi oss att hjälpen kommer från Washington men det gjorde aldrig. Allt tog så lång tid, till och med invasionen, vi borde ha varit mycket mer aggressiva och att se till att få mycket kunskap (Sanchez).

Här skyller Sanchez på CIA och bevisar att USA tenderar att dölja och förfälska sanningen. Med den kompetensen som fanns hos amerikaner i Abu Ghraib så försökte man använda resurser och utbildade individer till hjälp, för att kunna dölja skandaler. Moghaddam (2007) hävdar att det till och med fanns läkare som var inblandad i skandal händelserna i Abu Ghraib, då han hänvisar till en rapport från den brittiska medicinska tidskriften "The Lancet" som fastställde i augusti 2004 att amerikanska militärläkare och vanliga läkare var

medverkande till tortyren av irakiska fångar och förfälska dödsattester för att försöka dölja mord. Detta efter att arméns tjänstemän uppgav att en läkare och psykiater hjälpte till att utforma, godkänna samt övervaka förhör av Abu Ghraib fångelset, vilket klargör att det som hände inte var en slump (Moghaddam 2007). I sin tur skyller Lynndie England på andra militärer som Graner, Megan och Ivan Fredrick, samtidigt berättar hon att de var som en tajt familj.

Amerika blir uppfattat av hela världen på grund av detta. Den militärpolisen som har haft ett ledarskap och som straffar fångarna, och det är de som straffar fångarna som är nakna och upphängda och de blir sexuellt förnedrade (Sanchez)

Sanchez var inte oskyldig från det han anklagar soldaterna för, då Karpinski hävdar att en av de militära förhørsledarna sa att man ska göra något snabbt, alltså snabba lösningar "quick fix". Att man lägger tillbaka fångarna i cellen för att få mer information är fruktlöst, menade Sanchez. Och då riktade förhørsledarna sin fråga till general Sanchez och undrade vad han skulle rekommendera att göra för att förbättra ansträngningarna omedelbart.

"Ja, det finns inga snabba lösningar, men jag kan berätta det här". Bara genom att prata med Gen. Fast, din chef, du är för snäll mot fångarna. Och du måste vara hård mot dem. Nere vid Guantanamo Bay är vi ansvariga från den minut som fången fångas och överlämnas till oss, och de vet att vi har ansvaret. De rör sig aldrig någonstans utan matkedjor och ben, järn och bandjärn. De får en orange jumpsuit. "Reglerna som de följer är svarta och vita, och de eskorteras vart de än de går av två militärpolis soldater." Sanchez berättade för mig att man ska behandla fångarna som hundar, och om de tror att de är annorlunda än hundar, så har man tappat kontrollen över förhör (Karpinski).

Sanchez jämförde Irak med Guantanamo och sa att man kan ta kontroll på ett enkelt sätt, och Karpinski bevitnade att Sanchez lösningar var att behandla fångarna som hundar. Irakiska fångarna blev förnedrade och man såg dem som hundar. Man förödmjukade deras kultur och använde deras kultur som ett vapen. Fångarnas kultur användes som en känslighet som kan torteras. Behandlingen av fångarna i likhet med hundar förknippas av Pugliese till den fascistiska övningen av makten över de irakiska fångarnas kroppar (Pugliese 2007). Detta som Moghaddam (2007) skriver och håller med Foucault om att det inte fanns någon juridisk institution och ingen form av tortyr som kan eller har stått oberoende av de många politiska, sociokulturella och historiska strukturer (Moghaddam 2007). Alltså var amerikanska styrkorna i stort sett obegränsade i deras tillvägagångssätt.

De har en orange jumpsuit och de gillar inte de där orangea jumpsuiterna. Detta eftersom de ser människor i vitt jumpsuits och olikfärgade jumpsuits, och de vill vara i den kategorin. Man ska förtjäna belöningar och om de uppför sig och är samarbetsvilliga är det första de kan tjäna en vit jumpsuit eller ett tvådelat plagg (Karpinski).

Detta säger Karpinski efter att hon hade hört Sanchez prata om det. Trots detta och hans order om att behandla fångar som hundar så hävdar Sanchez att han inte visste om vad som hände i Abu Ghraib förrän bilderna kom ut och framförde sig själv som oskyldig. Karpinski hävdar att hon påpekade för Sanchez att det inte finns tillräckligt med pengar och tillräckligt med finansiering för bara en jumpsuit, och att de inte har råd med hand, järn och ben, järn och magkedjor. Därför finns inte förmågan att uppfylla de där planerna, och detta gjorde Karpinski upprörd över prioriteringarna.

Sanchez svarade med att det inte spelar någon roll, och att det finns en budget på 125 miljoner dollar per år i Guantanamo Bay, samt att han kommer att få Pappas alla ekonomiska resurser som han behöver för att få detta att hända i Abu Ghraib. Man har inte pengar till att köpa tvål till fångar i ett fängelse i Bagdad, och Sanchez kommer att prioritera 125 miljoner dollar för att köpa ben, järn och strykjärn och olikfärgade jumpsuits (karpinski)

Stora summor förväntades av Sanchez för att kunna genomföra sina planer mot fångarna och detta under medvetande av högre uppsatta amerikaner som till exempel Pappas. Sanchez skyller vidare på de högre uppsatta amerikanerna och hävdar att det inte är någon tvekan om det inte fanns någon bra vägledning från högre kvarter, samt att USA följde Genèvekonventionerna och krigets lagar i Irak. Detta stämmer inte överens med deras ömsesidiga anklagelser samt tortyren som går emot krigslagar. Detta visar att den tortyr som utförs i Abu Ghraib måste ses som driven av denna fascistiska strävan efter totala mål för stormaktens krig, detta utan att lagen står som ett hinder (Pugliese 2007). En gång under de tio dagars långa besöket såg Karpinski general Miller då han hade besökt ett par av Abu Ghraib anläggningar.

Jag fick veta av general Miller i samband med att han gjorde sig redo att gå ner och informera general Sanchez, om att han hade besökt Abu Ghraibs anläggningar för att avgöra vilken som skulle vara den bästa platsen för att centralisera förhör. General Miller ville på vilket sätt som helst ha Abu Ghraibs anläggningar, och sa tydligt till mig "jag vill att du ger mig Abu Ghraib" Jag pratade först. Jag sa: "Titta,, jag vet inte vem som sa till dig att jag skulle bli svår." Jag är inte svår. Abu Ghraib är inte min

för att ge dig. Den tillhör ambassadör Bremer. Den tillhör koalitionen provisorisk myndighet. "Vi gör bara internering operationer där ute." Jag började berätta för honom om den tillfälliga anläggningen, och han sa: "Jag bryr mig inte." Han sa, "Rick Sanchez." Rick Sanchez sa att jag kunde få vilken anläggning jag ville, och "jag vill ha Abu Ghraib." Han sa till mig, "Vi kan göra det här på mitt sätt, eller vi kan göra det här på den hårda vägen." Jag sa till general Miller att ambassadör Bremer får avgöra, och om han säger att han ska överlämna Abu Ghraib till Miller för förhör, så kommer jag gå med på det och inte stå i vägen (Karpinski).

General Miller ville också utöva sina planer i fängelset och ansvaret kunde överföras till honom genom inte så komplicerade processer, utan ett ord av general Sanchez. Detta visar att det fanns inte riktlinjer att utgå ifrån trots att det handlade om att ha ansvar över tusentals människors liv. Detta som Said (2016, 199) hävdar att orientalisterna ser det som en mänsklig rättighet att äga den icke-vita, och tanken bakom detta är att "de andra" är inte lika mänsklig som som "vi". Därför fanns det ingen ordning och riktlinjer att hålla sig vid i förhållande till irakiska fångar. Karpinski tror och hävdar att Miller hade befogenhet att ta och använda vilken anläggning han valde för att centralisera förhörets verksamhet. Enligt Karpinski berättade Miller att han skulle använda soldaterna där ute för de visste hur de skulle hjälpa förhørsledarna, och då svarar Karpinski att de inte är utbildade för att genomföra förhör. Miller var optimistisk och sa att allt kommer att förändras och att han kommer lämna utbildningsmaterial till befälhavaren, och de kommer att ändra karaktären på förhör ute i Abu Ghraib. Det fanns ingen riktig professionell plan för att behandla fångaren, utan fången var mer som en testkanin i amerikanska händer.

5.2. Nationens ambitioner kommer först

Karpinski berättar om den dagen som de åkte till Abu Ghraib-fängelset och nämner att stressnivån var hög och när de kom till Abu Ghraib såg man en enorm mur. England berättar att hennes första synpunkt i Irak var att det luktade hemskt, hon hävdar att det var precis som en kombination av bensin, diesel. I september 2003 åkte hon till fängelset och hon säger att hon aldrig har sett ett fängelse förut. Karpinski påpekar hur dålig miljö det fanns både inuti och utifrån i fängelset.

Så jag kommer till anläggningen. Vi går in, och förutom den här 20 fot långa väggen kan jag berätta att det inte fanns något i Abu Ghraib som var intakt. Från den minut som vi gick in i kontrollpunkten för

infarten, med ett par parlamentsledamöter [militärpolisen] som stod där och kontrollerade tillträdet i den utsträckning de kunde, allt var spillror. Det fanns enorma bitar av betong och det fanns armeringsjärn, det fanns metall, och det fanns plåtbitar och glas överallt. Det var nästan som en förklädnad från den här ytterväggen att det du skulle se inuti var något som liknade ett fängelse. Det fanns inget ljus och det fanns inget rinnande vatten. Det fanns ingenting där ute som fungerade alls (Karpinski).

I en sådan dålig miljö ville amerikanerna genomföra sina förhör med irakiska fångar. Detta var acceptabelt eftersom det handlar om ociviliserade fångar som är västvärldens motbild, motidé, motsatta personlighet (said 2016, 64). Karpinski hävdar att Miller redan hade börjat på den där planen, med att ta in dessa militärt ägda containrar för att transportera last, detta för att göra individuella celler ute i Abu Ghraib.

Jag tänkte att det finns flera tusen fångar där ute, hur ska man få in alla dessa containrar, och var kommer de ifrån. Man kunde inte ens få upp byggmaterial på ett säkert sätt från hamnen i Umm Qasr, och Miller kommer att ta in tusentals av dessa containrar för att bygga fängelseceller.

Det är inte logiskt och de kommer på något sätt att vända det här på mig och säga att det är Karpinskis ansvar. Jag var rädd och dessa rädslor bearbetades genom mitt sinne (Karpinski).

USA:s prioriteringar visar att fången var oviktig och att man kunde fortsätta med dessa prioriteringar som var nyttiga för USA. England hävdar att deras tillvägagångssätt i Abu Ghraib uppskattades och var lämplig för USA medan Karpinski kallar det som hände i Abu Ghraib för "konspiration" och hävdar att det var planerat. England påpekar att antalet fångar var över gränsen, alltså ungefär fyra till fem tusen fångar. Det är sådana frågor som Sanchez påpekat och lagt skulden på, men han hävdar att han inte var inblandad i beslutsprocessen och det var andra högt uppsatta amerikaner som diskuterade och tog beslut. På den tiden var Sanchez divisions befälhavare. Dagligen tar de in flera människor till Abu Ghraib för att vara förhørsledare, och dessa förhörare hade antingen erfarenhet i Afghanistan eller vid Guantanamo Bay. Många av dem valdes personligen ut av general Miller och skickades till Irak och många av dem var entreprenörer.

De högre uppsatta var tydliga när de parade ihop oss för att invadera och jag var divisionschef på den tiden och tränade i Tyskland. De förväntade sig helt klart att Saddam skulle använda vapen av ett biologiskt och kemiskt ämne, men de trodde att det kunde finnas någon förmåga, och de trodde inte att han hade något men förväntade sig helt klart någonting. I Tyskland tränade vi väldigt hårt för att skydda oss själva och för att kunna bekämpa biologiska och kemiska vapen (Sanchez).

Trots Saddams svaghet jämfört med USA tog USA inga risker genom att se till att amerikanerna som skickas till Irak blir tillräckligt tränade, samt kunna skydda sig själva. England hävdar att det handlade om att lyda order och det var exakt vad som hände, hon berättar att det var deras jobb och för de soldater så var det att genomföra ett jobb. Det funkade enligt henne och tortyren gav resultat. USA förknippas med rättvisa och homogena samhällen som bryr sig om sina medborgare, och deras behandling av andra länders medborgare förklaras av imperialismen, som visar oss vilka koloniala följder som en del förtryckta runt om i världen ställs för och i detta fall Irak (Young 2001, 20).

Vi tyckte att det var okej med det. De berättade hela tiden att vi gör ett bra jobb och att vi skulle fortsätta med det. Jag menar att jag faktiskt var där när de hade sagt till Grenier att ni gör ett bra jobb, så fortsatt med det och i mina tankar var att vi till och med inte var där för förhörs nytta, men de sa att vi gör ett bra jobb och vi ska fortsätta. Tydligt fick de någon form av information så tydligt fungerade det i våra sinnen, så det är därför vi valde att fortsätta med det (England).

Trots att tillvägagångssättet var strängt och resulterade dödsfall, blev soldaterna hyllade för det. Detta var såklart innan skandalbilderna spred sig och nationens ambitioner nyttjades, och istället för att åtgärda tillvägagångssättet i förhören så blev soldaterna ombedda att fortsätta. Sanchez drog sig tillbaka från armén under påtryckningar från försvarsavdelningen och officeren för att kritisera administrationens hantering av kriget. Karpinski berättar att hon såg många civila amerikaner i fångelset och trodde att de alla var tolk som anlände till Abu Ghraib.

Fokuset var fortfarande att arbeta med att överföra irakiska brottslingar till andra anläggningar, och detta gick hur bra som helst. det fanns fler förhör team, fler resurser som dök upp i Abu Ghraib, och de fick fortfarande inte något resultat från någon av förhören. förhørsledare borde eller vet åtminstone mer av kanske tidigare erfarenhet eller på annat sätt. Men någon instruerade denna grupp människor på nattsiftet att göra dessa saker, och de fick soldater att tro att det skulle få ersättning och lämna Abu Ghraib eller ut ur Irak, till och med en ersättning som att lämna en dag tidigare än vad planen var, skulle uppmuntra soldaterna för att få de att genomföra tortyren (Karpinski).

Irakiers liv var bortprioriterat och USA:s mål var viktigt, eftersom man kunde genomföra tortyr i förmån av att förtjäna belöning. Alltså en belöning på bekostnad av den underlägsna irakiern. Att kunna genomföra en sådan handling utan hinder kan bero på den förutfattade bilden som amerikanska styrkorna verkar tro på. Den bilden om att araben är en blodtörstig människa som är sex galen och skurk medan orientalisterna är räddare och hjälten (Said 2016,

427). För Sanchez var höjdpunkten av allt som hände i Irak inte Abu Ghraib skandalerna, snarare amerikanska soldaters liv, och det är detta som har drivit honom ledsen efter att han hade lämnat Irak.

Detta är uppoffringar för att fortsätta att identifiera utmaningarna som har mött USA som en nation. Jag tror att vi var ett offer för en ny historia. Vi hade kunnat gå i flera operationer där vi uppnår nationella militära mål, och vi gick in med mycket militär makt. Vi uppnådde vårt mål på mycket kort tid med mycket låga investeringar, Afghanistan och Panama och Grenada och listan fortsätter, och vi trodde också mycket ärligt baserat på de tidigare utlandsstationerade att vi kommer att anlända till landet och sedan kommer vi att behandlas som befriare (Sanchez).

Sanchez är tydlig med att USA:s ambitioner och mål kommer först. Trots att dessa ambitioner har inneburit andras liv så bortser man från det, och fokuserar på målet. De ser sig inte som skyldiga heller och förväntar sig att bli behandlad som hjältar, vilket Sanchez förväntar sig. De verkar också tro att irakierna är skyldiga USA ett tack efter deras invasion, eftersom de ser sig som räddare. För amerikaner är det en välgärning då orientalisterna tar det som sin egen uppgift att omforma orienten samtidigt anse sig själv göra det för "de andras" skull (Said 2016, 147). Karpinski hävdar att de inte bryr sig riktigt om mänsklig behandling av fångarna utan vill nå sina politiska mål. Karpinski menar att rättigheter som det medicinska, maten, duscharna, logistiken var inte alls intressanta, utan det amerikanska målet. Sanchez tror att han blev ett offer, han trodde att de skulle åka tillbaka till USA som hjältar och Soldaterna förväntade sig ett positivt välkomnande.

5.3. Underlägsna irakier

Karpinski berättar att man inte visste riktigt om Irakier var gränsöverskridare, eller om de bara var missnöjda människor, eller rädda människor. Inne i den dåliga lokalen fanns det ett par hundra fångar där många av de och förmodligen 99 procent, var irakiska brottslingar som hade överlämnats till Abu Ghraib i väntan på överföring till andra anläggningar i Bagdad när det fanns platser.

Det var mycket viktigt att förhöret skulle sätta igång direkt, samtidigt fatta ett omedelbart beslut. Detta på grund av att när man tar in fångar, oavsett vem de är, icke irakisk eller irakiska fångar, om man håller ihop de längre än ett par timmar, så kan de alla säga samma historia när man intervjuar de, eftersom de har haft en chans att skydda varandra och bygga upp historien som de vill berätta.

Högre uppsatta amerikaner berättar för Karpinski att de inte kan släppa någon av fångarna eftersom de kanske går tillbaka och berättar för sina vänner, och det kan äventyra hela operationen. Amerikanska styrkorna kunde kränka en oskyldig irakier och utsätta hela hans liv för trauma för att inte äventyra USA:s politiska vinster. Detta är ett tillvägagångssätt för USA att dominera och inte bara det utan också omstrukturera och utöva myndighet över Orienten (Said 2016, 64). England var bland de soldater som var med i skandalbilderna och var aktivt involverade.

Jag fick ledigt från jobbet vid 22-tiden och då kom några soldater upp med fångar som hade handbojor och de hade sandsäckar över huvudet vid den tidpunkten, senare slängdes de i en hög så de blev påhoppade. Det var inte så allvarligt och det var inte så farligt och man hoppade inte på fångarnas kroppar så många gånger att det skulle bryta ett revben, det trampades på deras händer och fötter. Sen blev fångarna avklädda med handbojor, och placerades sedan i en pyramid hög (England).

I Abu Ghraib fångelset är amerikaner kungarna och det är de som dominerar, medan fångarna är avklädda och poserade så att varje del av deras kroppar finns för hantering av deras plågoande. Fångarna sågs inte som människor och deras ansikte var täckta, vilket hindrade soldaterna och förhørsledare från att se dem som människor (Tétreault 2006). England förklarar att det fanns en poäng med att lägga fångar på varandra i en pyramid och det var att spara utrymme.

Vi gjorde högen för att lägga dem på ett eget ställe, för att varför inte få ner dem på knä för att göra en pyramid. Det är konstigt men det var tydligen inte ovanligt nog att sluta, annars hade de slutat men tydligen var det accepterat annars hade någon avbrutit det (England).

Det visar sig att det fanns en sorts vana med detta tillvägagångssätt, och att amerikanernas agerande var acceptabelt till det som hände i fångelset. England hade också en svag bortförklaring för pyramid tillvägagångssättet, att spara utrymme eller vad än hon menar, det påvisar att det handlar om härskande och dominans över underlägsna fångar. Bilderna visar den fysiska resultatet av tortyren trots att man försökt dölja den, och Moghaddam (2006) påpekar den psykiska genomförandet också, då han till exempel menar att elstöt på könsorganen har en mening på fångarnas psyke (Moghaddam 2007). Överlägsenhet måste uppvisas enligt Moghaddam (2007) och den uppvisades i fångelset mot irakier med våld, och då räcker det inte att förödmjuka offret, utan det måste förankras i offrets minne. Inte bara det

menar han utan också att det måste spikas hos offerts medvetandet och hos den ockuperade nationen (Moghaddam 2007).

Fredrick ber mig göra det, de vill att jag ska ta en bild och jag sa nej, och Fredrick sa, bara den bilden och pekade på fången, och sa, bara gör det! Och jag lutar mig in, så jag lutar mig in snabbt och går ifrån honom. Jag vill inte stanna där hela natten, okej! och då ler du på den här bilden, säger Fredrick. Den enda gången fångarna pratar är när vi ställer en fråga till honom eller förmodligen var de rädda, jag menar att alla skulle vara rädd för detta (England).

Irakiska fången ska vara förödmjukad och underlägsen och detta är den orientalistiska översiktliga framställningen som representerar det arabiska subjektet. Detta i termer av den nakna slaven, den erotiska slaven, och den besegrade fienden (Pugliese 2007). Trots allt amerikanerna gjorde ser de reaktionen som överdrift och att det är acceptabelt att behandla irakier på detta sätt. England berättar att reaktionerna efter Abu Ghraib händelserna är överdrivna samtidigt nämner hon att det bara är bilder, och säger att hon är chockad över allt som hände henne efter Abu Ghraib. Det var inte så grovt i Englands sinne, som Said (2016, 199) skriver att occidenten betraktar orienten som något vars existens finns för västvärldens skull, said menar att västerlandet är betraktaren, domaren och juryn angående allt som rör orientalens och orientens beteende (ibid , 199). Karpinski påpekar att behandlingen som pågick inte kom av en slump utan att det finns en bakgrund bakom dessa bilder, som kan sträcka sig till liknande tidigare genomföranden.

Och jag vet, utan tvekan, att dessa soldater inte vaknade den morgonen och sa: "Hej, låt oss gå och knulla med några fångar ikväll". Låt oss ta några bilder. Låt oss kränka allt vi vet för att vara anständigt och korrekt och rättvist. " Lynndie England dök säkert inte upp i Irak med hundhalsband och hundkoppel. Så dessa föremål kom antingen från tidigare erfarenheter på andra platser med förhör, eller så tog andra personer med bisarra idéer med sig dessa utrustningar oberoende av några instruktioner (Karpinski).

Dessa bilder beskriver Tétreault (2006) som "våldsfest" som bekräftar maktrelationer mellan ockupant och ockuperad. Man kan koppla detta till kolonialismen och spåren av kolonialismen. Alltså postkolonialism som hänvisar till faktan om den ekonomiska samt politiska makten och hur detta förknippas med nya imperialistiska händelser som dyker upp, detta i samband med att uppnå politiska vinster (Young 2001.57). Vilket också kan bero på vad Moghaddam (2007) konstaterar om amerikanska bakgrunden, alltså de rasistiska strömningarna i USA. Karpinski poängterar något viktigt om att tortyren som genomfördes

var ingen slump, man visste hur man ska förnedra "arabiska mannen" och någon som förstod vad förnedring är för en arabisk människa utformade dessa tekniker, samt att soldaterna studerar inte det arabiska sinnet och anpassar sig till att vakta över 4 000 fångar i Abu Ghraib. Just att sexuellt dominera över "de andra" är menat. Tétreault (2006) hävdar att sexualitet är kodad enligt komplexa kulturella normer för kvinnlig underkastelse av maskulin makt. Abu Ghraibs händelser kopplas till pornografi som utgör en fältrapport om produktion och reproduktion av USA:s globala dominans (Tétreault 2006).

Och han hade lagt den runt halsen och bett mig hålla i den så jag höll i den och han tog bilder och anledningen bakom det, vad jag förstod var att skrämma honom. Som en liten hona som hade styrts i koppel och jag säger åt dig att flytta eller så flyttar jag dig. Hela skrämset och det var ett tankespel och det fick honom att känna sig förödmjukad och generad (England).

Englands beteende kopplas till makt, detta när hon håller i ett koppel runt halsen på en naken arabisk fånge. Moghaddam (2007) påpekar att det var vanligt med tortyr som man såg i bilderna från Abu Ghraib. Detta genom att undvika termen "tortyr" när det kom ut i en rapport från februari 2004, att både fysiskt och psykologiskt tvång som användes av förhørsledarna verkade vara en del av standardförfarandet för militär underrättelse personal för att erhålla erkännanden och utvinna information (Moghaddam 2007). Tétreault (2006) hävdar att detta symboliserar amerikanernas makt över araber inte bara av koppel utan också av det faktum att fången är naken medan soldaten är klädd.

6. Diskussion

I detta avsnitt presenteras en slutdiskussion och reflektion gällande analysen i förhållande till slutsats, teori och tidigare forskning. Syftet med studien var att studera amerikanska soldaters behandling av manliga irakiska fångar i samband med deras invasion i Irak, och utifrån Abu Ghraib-fängelset. Denna företeelse analyserades utifrån ett postkolonialt perspektiv och orientalism.

Kolonialismen kvarstår i världen fast i en mer demokratisk vinklad bild då arvet av kolonialism existerar och förknippas med att sträva efter politiska vinster. Detta påvisas av bland annat Sanchez då han rättfärdigar invasionen i Irak, fastän det ingick en del skandaler, bland annat tortyren i Abu Ghraib som analyserades i denna studie, och som Sanchez anser

sig oskyldig till. De inblandade amerikanerna indikerar genom deras argument mot varandra att det finns en amerikansk skyldighet, där inte minst general Sanchez är en ansvarig, som vägledde soldater för att behandla fångar som hundar. Postkolonialismen som sträcker sig tillbaka i historien och efterlyser kolonialismen i samband med dagens värld visar att imperialismen lever än idag för att USA ska uppnå sin makt på bekostnad av "de andra", och i detta fall är det de underlägsna irakierna. Detta påvisar vad Said (1994, 341) skriver om att spår av kolonialismen fortfarande lever. Said menar att koloniseringen lever i olika sammanhang som ekonomiska, politiska och militära relationer, och Said syftar just på det att imperialismen kvarstår som en mäktig kraft (ibid).

USA kopplar inte deras tillvägagångssätt till kolonialmakt, men syftet och tillvägagångssättet kvarstår och istället för att ockupera och skapa kolonial makt så förklarar man syftet på ett mycket behagfullt sätt. Det Said menar är att oavsett vad USA gör så vill de inte att bilden av deras agerande ska tolkas som imperialistisk makt, utan de använder sig istället av andra begrepp som "världs ansvar" i deras handlingar mot "de andra". USA ska då befinna sig i ledningen och inneha en ledarroll i andra delar runt om i världen (ibid, 345). Inget begränsade USA för att genomföra sina handlingar som medförde att irakiska fångar blir torterade, förödmjukade och till och med att många förlorat sitt liv, vilket bevisades av amerikanernas ömsesidiga anklagelser. Detta kopplas till kolonialismen och rasistiska antaganden samt tendensen att behandla "de andra" utifrån deras religion och kultur (Pugliese 2007). England hävdade att reaktionerna var överdrivna efter skandalbilderna vilket visar vilken syn makthavaren har på att underskatta irakiska fångarnas värde, alltså synen på att amerikaner är kungar och araber är förödmjukade och dominerade av kungarna (Tétreault 2006).

Karpinski påvisar att tortyren inte genomfördes av en slump, utan att man visste hur man skulle förnedra den irakiska fången. Det visar sig att händelserna i Abu Ghraib inte kan förklaras som en individuell handling. Detta då deras argument involverar skyldigt olika aktörer i landet, CIA, Bremmer, militärpolisen, Miller, Sanchez, Karpinski, Pappas och den amerikanska ledningen i Washington. Moghaddam (2007) beskriver USA:s tillvägagångssätt med överlägsenhet som måste visas. Denna överlägsenhet måste spikas hos Irak och Irakiska fångars medvetande, detta genom våld och att förnedra den Irakiska fången. Som Moghaddam påpekar så kopplas amerikanernas behandling på Irakiska fångar till tyska koncentrationsläger, och den fascistiska strävan efter totala mål för stormaktens krig, vilket Pugliese påstår (Pugliese 2007). Med detta konstaterar jag att ett självständigt, starkt och

suveränt land står i vägen för stormaktens politiska mål, vilket gör att USA utan gränser dominerar över "de andra" och gynnas inte av nationer med självstyre. USA som Moghaddam (2007) poängterar har en bakgrund med dominans över kvinnor. Man kan se det ur ett perspektiv att England likaväl som de manliga soldaterna har tagit med sig att sexuella övergrepp som är lika med makt och dominans över "de andra". Mannen brukar dominera över kvinnor och trycka ner dem runt om i världen, och detta sker bland annat genom att visa att mannen är sexuellt dominerande över kvinnan, i detta fall dominerar soldaten över fången, amerikanen över araben. Från ett annat perspektiv kan jag konstatera att amerikanerna, vilket också Karpinski yttrar sig om, visste hur man kan förnedra den arabiska mannen, och med detta visste amerikanerna hur man skulle förödmjuka en muslim man sexuellt.

Märkvärdigt att påpeka att boken "Orientalismen" skrevs år 1978 och Edward Said baserade sig på mycket av USA:s historia före år 1978, och utifrån det drog slutsatser om USA i förhållande till orienten. En stor del av det han påstod praktiserades och påvisades efter år 1978, bland annat min studie som skrivs år 2023 och baserar sig på händelser mellan år 2003 och år 2006, i samband med att Irak blev invaderat. Detta visar att Suids teori är användbar och nyttig att använda sig av. Mycket av det som Said baserat sig på före år 1978 var verkligt efter 1978 också. Ett faktum att ytterligare reflektioner kunde förstärkas om Said (1935-2003) skrev boken (Orientalism 1978) idag. Och "Orientalismen" kan användas för att analysera framtida ageranden av stormakter gentemot "orienter".

I mindre grad av avgränsning så skulle man kunna utveckla denna studie med att kanske jämföra Abu Ghraib-fängelset med andra fängelser som är, eller har varit under USA:s kontroll, som till exempel Guantanamo Bay som nämndes av general Sanchez och Karpinski. Detta för att studera om Abu Ghraib händelserna praktiserades i tidigare fall, eller om det är sällsynt och enstaka fall. Man skulle också kunna få med en annan stormakts tillvägagångssätt i en ockupation, som till exempel Ryssland i Ukraina. Eller hur amerikaner ser på den ryska dominansen och behandlingen mot Ukrainare, samt studera en eventuell amerikansk dubbelmoral i deras egna tillvägagångssätt.

7. Referenslista

Allawi. A. (2007). The occupation of Iraq: winning the war, losing the peace. New Haven, Conn.: Yale University Press

Apel. D. (2005) Torture Culture: Lynching Photographs and the Images of Abu Ghraib, *Art Journal*, 64:2, 88-100, DOI: 10.1080/00043249.2005.10791174

Baak.S. (2005). The storm [Video online]. Youtube, Tillgänglig: Lynndie England - Big Storm - YouTube [Hämtad 2023-04-22]

Bryman, A (2018). Samhällsvetenskapliga metoder. Tredje upplagan Stockholm: Liber

Cloud.S.D. (2007) Ex-Commander Says Iraq Effort Is ‘a Nightmare’. Tillgänglig: Ex-Commander Says Iraq Effort Is ‘a Nightmare’ - The New York Times (nytimes.com) [Hämtad 2023-04-21]

Frontline (2005). Interview: Janis Karpinski. Tillgänglig: Interviews - Janis Karpinski | The Torture Question | FRONTLINE | PBS: (Hämtad 2005)

Isaksson.J. 2021 i kvalitativa metoder helt enkelt! I Gunilla Klingberg, Ulrika Hallberg, Lund: Studentlitteratur AB, s. 283-302

John W. Howard III & Laura C. Privera (2008) The Fallen Woman Archetype: Media Representations of Lynndie England, Gender, and the (Ab)uses of U.S. Female Soldiers, *Women's Studies in Communication*, 31:3, 287-311, DOI: 10.1080/07491409.2008.10162544

Kaldor. M.(2012). New and old wars: organized violence in a global era. Tredje upplagan. Cambridge: Polity

Krishnaswamy, R. & Hawley, J.C. (2008). *The Postcolonial and the Global.*: University of Minnesota Press: Political Science

Little.D (2009). *American Orientalism.*The University of North Carolina Press.

Moghaddam, A. (2007). I Abu Ghraib and insaniyat. *International Studies Journal*, 4 (Issues 2-3), 151-180.

Pillar, P. R. (2018). Intelligence, policy, and the war in Iraq. In *Intelligence and national security policymaking on Iraq* (pp. 233-244). Manchester University Press.

Pugliese. J. (2007). Abu Ghraib and its Shadow Archives. *Law and Literature*, 19(2), 247–276. <https://doi.org/10.1525/lal.2007.19.2.247>

Quayson, A (2000). *Postcolonialism: theory, practice, or process?*. Cambridge: Polity Press

Rose. C. (2008). LT. GENERAL RICARDO SANCHEZ [Video online]. Tillgänglig: Lt. General Ricardo Sanchez — Charlie Rose (Hämtad 2023-04-25)

Said.E. 1978/2006. *Orientalism*. Stockholm: Ordfront

Said. E. (2016). *Orientalism*. Stockholm: Ordfront

Said.E. (1994). *Culture & imperialism*. [New ed.] London: Vintage

Smith.E. (2011) Ricardo Sanchez: The TM Interview . Tillgänglig: Ricardo Sanchez: The TM Interview | The Texas Tribune (Hämtad 2023-04-08)

Tétreault, M. A. (2006). The Sexual Politics of Abu Ghraib: Hegemony, Spectacle, and the Global War on Terror. *NWSA Journal*, 18(3), 33–50. [The Sexual Politics of Abu Ghraib: Hegemony, Spectacle, and the Global War on Terror on JSTOR](#) (Hämtad 2023-03-28)

Timothy M. Jones & Penelope Sheets (2009) Torture in the Eye of the Beholder: Social Identity, News Coverage, and Abu Ghraib, *Political Communication*, 26:3, 278-295, DOI: 10.1080/10584600903053460

Trial International.2020.Geoffrey D. Miller - TRIAL International (Hämtad 2023-04-18)

Young.R.J.C. (2001). *Postcolonialism: an historical introduction*. Oxford: Blackwell

Young.R.J.C. (2020). *Postcolonialism: a very short introduction*. Andra upplagan Oxford: Oxford University Press